

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Šnejdrlovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **L. D.**
bytem N. L. 228, N. J.
zastoupený advokátkou Mgr. Dagmar Beníkovou
sídlem Legionářská 3, Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2016, č. j. KUOK 25263/2016,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Magistrátu města Olomouce ze dne 24. 11. 2015, č. j. SMOL/251872/2015/OARMV/PZP/Sla (dále jen „správní orgán I. stupně“) byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod

Shodu s prvopisem potvrzuje Š. H.

2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 6. 4. 2015 v 15:55 hod v Olomouci na ulici Lipenská, ve směru jízdy od ulice Tovární, jako řidič motorového vozidla Kia, manipulační značky X, překročil o 42 km/h nejvyšší dovolenou rychlost v obci, stanovenou zákonem na 50 km/h, kdy vozidlu byla naměřena rychlost jízdy 95 km/h, při zvažení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/h byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 92 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců od právní moci rozhodnutí, a dále povinnost uhradit náklady řízení 1.000 Kč. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl.

2. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného s odůvodněním, že byl zkrácen na svých právech, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti obviněného dle ustanovení § 74 odst. 1 věta druhá zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), jelikož nebyl řádně a včas předvolán k ústnímu jednání na den 16. 10. 2015. Zásilka obsahující předvolání k ústnímu jednání byla uložena na poště Bartošovice na Moravě a připravena k vyzvednutí ode dne 25. 9. 2015, přičemž na zadní straně obálky je uvedeno „Uloženo do: 5. 10. 2015“. Žalobce telefonicky u pošty zjistil, že je zde pro něj uložena zásilka od 25. 9. 2015 do 5. 10. 2015 včetně. Dne 5. 10. 2015 se dostavil na poštu Bartošovice na Moravě, kde mu bylo sděleno, že se zde zásilka již nenachází, neboť byla vložena do domovní schránky. Na doručence je uvedeno, že zásilka byla vložena do schránky dne 2. 9. 2015, zřejmě myšleno 2. 10. 2015. Za popsané situace nemohlo dojít k fikci doručení dle ustanovení § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), z důvodu zkrácení zákonem stanovené 10 denní lhůty k uložení zásilky. Institut fikce doručení je vážný zásah do práv účastníka řízení, může tedy nastat pouze u řádně uložené zásilky, za splnění všech podmínek uložení (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 53/2011-77, č. j. 5 As 3/2011-54 a č. j. 2 As 43/2010-42). Nejsou-li podmínky uložení splněny, je doručeno okamžikem, kdy se adresát s obsahem zásilky prokazatelně seznámí, což nastalo až dne 13. 10. 2015, kdy si žalobce zásilku vyzvedl u rodičů. Nebyla tak dodržena lhůta stanovená v ustanovení § 49 odst. 1 s. ř. (účastník řízení nebyl uvědomen o konání jednání nejméně 5 dní předem).
3. Žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Uvedl, že žalobní námitka je totožná s odvolací námitkou proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž se s ní v napadeném rozhodnutí vypořádal a na svém stanovisku setravává. Pokud byl žalobce krácen na svých právech, tak dle názoru žalovaného pouze svou procesní strategií, kdy si určil adresu pro doručování u svých rodičů, o nichž zajisté věděl, že budou v určitou dobu na dovolené. Dle žalovaného takovýto postup žalobce nelze přičítat k tíži žalovanému.
4. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 5. 6. 2015 správní orgán I. stupně zahájil řízení o výše uvedeném přestupku a k jeho projednání nařídil jednání na den 14. 7. 2015, předvolání si žalobce osobně převzal dne 22. 6. 2015. Dne 1. 7. 2015 se žalobce dostavil ke správnímu orgánu I. stupně za účelem nahlédnutí do spisu, přičemž uvedl novou adresu pro doručování B. 240, X. Dne 13. 7. 2015 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žalobcova omluva z jednání nařízeného na den 14. 7. 2015 z důvodu nemoci. Správní orgán I. stupně poté nařídil nové ústní jednání na den 26. 8. 2015, přičemž žalobci zaslal

předvolání na původní adresu, tj. N. L. 228, N. J., kde si žalobce zásilku nevyzvedl. Následně nařídil správní orgán I. stupně nové ústní jednání na den 16. 10. 2015, přičemž žalobci zaslal předvolání na jím zvolenou adresu pro doručování – B. 240.

5. Z obsahu doručky (č. 1. 18 správního spisu) vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí na poště v B. dne 25. 9. 2015, přičemž žalobci byla zanechána na adrese B. 240 výzva k vyzvednutí zásilky s poučením. Dále je na doručence uvedeno: „*zásilka byla vložena do schránky dne 2/9 15*“ a na otisku razítka je uvedeno datum 2. 10. 2015.
6. Dne 16. 10. 2015 proběhlo jednání v nepřítomnosti žalobce. Dne 16. 10. 2015 byla správnímu orgánu I. stupně doručena omluva žalobce, datovaná dnem 14. 10. 2015, podaná k poštovní přepravě dne 15. 10. 2015. V omluvě žalobce uvedl, že mu rodiče předali zásilku s předvoláním, která byla vhozena do schránky na adrese B. 240 během jejich pobytu na dovolené, teprve dne 13. 10. 2015 večer. Dále uvedl, že již není schopen svůj program upravit tak, aby se jednání mohl zúčastnit, natož aby se na něj připravil, a proto žádá o stanovení nového termínu.
7. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 24. 11. 2015 byl žalobce uznán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku. Správní orgán uvedl, že předvolání k jednání bylo žalobci doručeno uplynutím úložní doby zásilky, tj. 5. 10. 2015, tudíž měl dostatečnou lhůtu k přípravě k jednání, o jehož konání byl už ostatně dříve vyrozuměn. Omluvu správní orgán I. stupně označil za nikoli řádnou, tudíž uzavřel, že jednání v nepřítomnosti žalobce bylo v souladu se zákonem.
8. V odvolání žalobce uvedl, že na fotografii vozidla není dle jeho názoru zřetelná registrační značka, a tudíž existuje důvodná pochybnost, zda se přestupku skutečně dopustil. Dále uvedl, že spatřuje procesní nesprávnost v pochybení projednání věci v jeho nepřítomnosti, ačkoli nebyl řádně a včas předvolán, když zásilka obsahující předvolání k ústnímu jednání na den 16. 10. 2015 měla být uložena na poště od 25. 9. 2015 do 5. 10. 2015, což nebyla. Fakticky mu byla zásilka předána až dne 13. 10. 2015 rodiči, kteří se vrátili z dovolené.
9. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný vytkl žalobci, že tento nijak nedoložil své tvrzení o nemožnosti dostat se dříve k uložené zásilce z důvodu nepřítomnosti rodičů, jakož ani tvrzení o tom, že telefonicky kontaktoval poštu. Nedodržení 10 denní lhůty pro uložení zásilky mohl žalobce reklamovat u příslušné pošty. Dále uvedl, že žalobce si adresu B. 240 sám jako doručovací zvolil, tudíž při vědomí toho, že je proti němu vedeno přestupkové řízení, bylo na něm, aby si do schránky na zvolené adrese zajistil přístup i v době nepřítomnosti rodičů. Dále uvedl, že kdyby žalobce kontaktoval správní orgán I. stupně telefonicky již dne 13. 10. 2015, kdy mu měly být zásilka předána rodiči, s tím, že by chtěl posunout termín na den 18. nebo 19. 10. 2015, zajisté by mu bylo správním orgánem vyhověno. Jelikož tak žalobce neučinil, hodnotí žalovaný jednání žalobce jako spíše obstrukční. Dále žalovaný uvedl argumenty, pro které považuje předmětný přestupek za spolehlivě zjištěný a prokázaný.
10. Krajský soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 30. 8. 2017, č. j. 59 A 6/2016-21, kterým rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, neboť dospěl k závěru, že vzhledem k okolnostem doručování zásilky obsahující předvolání na ústní jednání nařizené na 16. 10. 2015 nebyly splněny zákonné podmínky pro projednání věci

v nepřítomnosti žalobce, neboť mu nebyla poskytnuta dostatečná lhůta k přípravě na toto ústní jednání. Označený rozsudek krajského soudu byl však ve svém kasačním výroku zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2018, č. j. 7 As 331/2017-20, který nabyl právní moci dne 24. 1. 2018. Současně Nejvyšší správní soud vrátil věc Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení. Důvodem zrušení rozsudku krajského soudu byl nesouhlas Nejvyššího správního soudu s názorem krajského soudu ohledně posouzení zákonnosti projednání přestupku v nepřítomnosti žalobce. Dle názoru Nejvyššího správního soudu správní orgán I. stupně nepochybil, pokud za daných konkrétních okolností přestupek projednal v nepřítomnosti žalobce. V dalším řízení je krajský soud vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku.

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Dle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném v rozhodném období (dále jen „zákon o přestupcích“) o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.
13. Dle § 59 správního řádu správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.
14. Jak uvedl Nejvyšší správní soud, *veškeré citované zákonné podmínky je nutno vykládat v úzké vazbě na veškeré konkrétní (v daném případě velmi specifické) okolnosti projednávaného případu. Postup obviněného z přestupku (žalobce) je tedy nutno hodnotit ve vztahu ke všem rozhodným skutečnostem týkajícím se předmětného přestupkového řízení, jako jsou například doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek, zda ze spisu či jiných skutečností nevyplyvá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněného z přestupku působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku, apod. Jedině tak lze naplnit základní zásady správního řízení, že správní orgán musí vyřizovat věci bez zbytečných průtahů a postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009 - 99).*
15. Nejvyšší správní soud proto obrátil pozornost na skutkové okolnosti projednávané věci. Ze správního spisu zjistil (viz výše provedená rekapitulace), že předvolání na den 16. 10. 2015 bylo již třetím předvoláním vydaným v přestupkovém řízení týkajícím se žalobce, přičemž s prvním předvoláním se žalobce prokazatelně seznámil. Byl si tudíž vědom, že ve věci přestupku bude nařízeno ústní jednání, na které bude předvolán. Pro účely přestupkového řízení si pak výslovně zvolil doručovací adresu. Dle svých vlastních tvrzení pak prostřednictvím telefonického dotazu na poštu zjistil, že je mu doručována zásilka, která byla dne 25. 9. 2015 uložena u provozovatele poštovních služeb. Stejně tak byl žalobce obeznámen s tím, že tato zásilka byla v době před

5. 10. 2015 vhozena do domovní schránky na jeho doručovací adrese (tato informace mu byla sdělena pracovníkem pošty, když si přišel zásilku posledního dne úložní lhůty vyzvednout).
16. I přes tyto veškeré skutečnosti žalobce zůstal poté, co zjistil, že doručovaná zásilka byla vhozena do domovní schránky na jeho doručovací adrese, zcela nečinný, a to až do doby těsně předcházející datu nařízeného ústního jednání. Tuto svoji nečinnost pak odůvodnil nemožností přístupu k zásilce z důvodu nepřítomnosti rodičů. Zde ovšem nutno ve shodě se stěžovatelem zopakovat, že žalobce jsa si vědom skutečnosti, že v nejbližší době mu bude doručováno předvolání k ústnímu jednání, si vůči správnímu orgánu zvolil danou adresu jako doručovací adresu (tj. adresu, jejímž určením by mělo být sledováno urychlení správního řízení – viz § 19 odst. 4 správního řádu). Následně pak začal tvrdit, že si na jím dobrovolně zvolené adrese k doručování (!) nemohl zásilku vyzvednout, neboť neměl přístup do schránky a rodiče zde bydlící byli na dovolené. Nutno dodat, že žalobce nijak nedokládá své tvrzení, že zásilka mu byla předána konkrétně až dne 13. 10. 2015, kdy se rodiče vrátili z dovolené (na což stěžovatel správně poukazuje v kasační stížnosti).
17. Aprobovat pak nelze ani postup žalobce následující po jím tvrzeném předání zásilky dne 13. 10. 2015. Žalobce namísto, aby správní orgán I. stupně již dne 13. 10. 2015 či nejpozději následujícího dne promptně kontaktoval formou umožňující okamžitou komunikaci (telefon, e-mail – telefonní číslo i e-mailová adresa jsou výslovně uvedeny v předvolání), vyčkal následujícího dne (14. 10. 2015), kdy sepsal omluvu, tuto pak předal k poštovní přepravě opět až dalšího dne (15. 10. 2015). Za takového stavu si žalobce musel být vědom, že omluva se nedostane do dispozice správního orgánu I. stupně před datem nařízeného ústního jednání. To vše pak za stavu, kdy text předvolání (se kterým se žalobce nejpozději dne 13. 10. 2015 seznámil) obsahuje výslovné poučení o tom, že omluva musí být správnímu orgánu doručena bezodkladně, a to před zahájením ústního jednání. V této souvislosti pak kasační soud dodává, že již v rozsudku ze dne 22. 11. 2004, č. j. 6 As 50/2003 - 41, akcentoval nutnost hodnotit omluvu z ústního jednání dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích i s přihlédnutím k zásadě součinnosti účastníka řízení se správním orgánem.
18. Za popsanych okolností nelze podle Nejvyššího správního soudu dospět k závěru, že žalobce svoji neúčast na ústním jednání podepřel řádnou a bezodkladnou omluvou ve smyslu § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, resp. § 59 správního řádu. Stejně tak nelze vytýkat správnímu orgánu I. stupně, že žalobce řádně nepředvolal. Předvolání bylo doručováno na doručovací adresu žalobce s předstihem více jak dvou týdnů, a to osobě, která již byla předtím jednou řádně předvolána a v rámci tohoto předchozího předvolání jí byla poskytnuta více jak třítýdenní lhůta k přípravě (viz okolnosti vztahující se k předvolání č. j. SMOL/127306/2015/OARMV/PZP/Sla).
19. Na základě výše uvedeného při vázanosti krajského soudu právním názorem Nejvyššího správního soudu krajský soud konstatuje, že správní orgán I. stupně nepochybil, pokud za daných konkrétních okolností přestupek projednal v nepřítomnosti žalobce. Žaloba je tak nedůvodná a krajský soud ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena – v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 21. února 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně